

MELLEMTEKSTER / INTERTITLES

Præsidenten (Carl Th. Dreyer, DK, 1919).
Nordisk Films Kompagni.

Titelbog 12, p. 156-167 (pdf: p. 2-13)

Løsark:

Danske (pdf: p. 14-22)

Engelske (pdf: p. 23-29)

Engelske (pdf: p. 30-38)

Tyske (pdf: p. 39)

Franske (pdf: p. 40-47)

Spanske (pdf: p. 48-56)

Det Danske Filminstitut / Danish Film Institute

DET DANSKE FILMINSTITUT
GOTHERSGADE 55
DK-1123 COPENHAGEN K

TEL +45 3374 3400
DFI@DFI.DK
DFI.DK

CVR-NR. 56-85-83-18
EAN-NR. 5798 00 794085

No. 1737

Præsidenten.

Præsidenten Instruktør: Carl Th. Gruen

1. Forhistorien

De tre Generationer:

Rigsherre v. Sendlingen

Carl Meyer.

Franz Victor v. Sendlingen

Elith Rio.

Karl Victor v. Sendlingen

Halvard Hoff.

Maika

Jacoba Jessen.

Handlingen foregaar henimod slutningen af færre
Tårhundrede.2. I et lille Hus uden for Bygrænsen henlever Franz Victor
v. Sendlingen sine sidste Dage.

3. Sønnen Karl Victor.

4. Ruinerne af v. Sendlingernes tidligere saa stolte Borg er
nu Tumleplads for Fattigfolks Børn.

5. Paa Flugt.

6. „Nu lår, jeg har levet i Elendighed og vil dø i Elendighed.
Men jeg beklager mig ikke over min Skæbne, hvis den kan
gjene dig til Advarsel.“7. ... ved at spørge om den unge Pige fik jeg at vide, at hun var
Datter af de nye Partnerfolk ...

8. ... paa Dage efter traf jeg hende paa ny...

9. ... jeg indbød hende til en Syltur ...

10. ... siden mødtes vi ofte i Smug. Hun havde fuldkammen
farhæsset mig ...

11. ... Vort Forhold fik Følger, og hun forlangte, at jeg skulle gifte

No. 1737

Præsidenten

nig med hende. Hvis ikke, vilde hun gaa til min Fader,
skrev hun ...

12. "Paa Søndag staar Brylluppet. Letsindig kan ogsaa en
Sendlingen være. Men en Skurk maa hdn ikke blive!"
13. ... Ig den følgende Søndag stod Brylluppet ...
- 13a. "Vil du tage denne Pige, som hos dig staar, til Igtekustru?"
14. "Svær da ved Slægtens Vaaben, at du aldrig vil gøre nogen
borgerlig Pige til din Hustru. Thi der kommer aldrig nogen
Velsignelse ud deraf, kun Farbandelse for jer begge ... Farbandelse
og Anger ..."
15. "Jeg har opfyldt min sidste Pligt - og er rede ..."
16. 1ste Del
17. 30 Dør senere.

Præsident Karl Victor v. Sendlingen	Halvard Hoff.
Vicepræsident Werner	Axel Madsen.
Advokat Georg Berger	Axel Richard Christensen.
Victorine Lippert	Olga Raphael Linden
Hermine Lippert, hendes Moder	Betty Kirkebye
Franz } i Genestle hos	Hallander Hellemann
Brigitta } Præsidenten	Fanny Petersen
18. Karl Victor v. Sendlingen, der er sin Fødestys højlagtede og
højtelskede Præsident, vender hjem efter en langere Rejse og
modtages paa Banegaarden af Vicepræsident Werner, der
midlertidig har varetaget hans Embedsfarrelninger.
19. Præsidentens trofaste Tjener, Franz.
20. Brigitta.
21. (Krus) Præsident v. Sendlingen

No. 1737

Præsidenten

vender i Dag hjem fra sin fire Maaneder lange Embedsreise. Byens Borgere vil af et spritigt Hørte byde ham Velkommen tilbage til det Embede, han bestandig har røgt i Sverensstemmelse med Slagten v. Fældingens Valgsprog:
"Ketens Majestat er den Helligste paa Jorden."

22. "Her er Listen over Arrestanter, hvis Fager er inddadt til Dom."

23. (Liste) Kriminalsag № 337/82 A

Navn: Victorine Lippert.

Tilling: Gouvernante.

Arresteret for: Barnemord.

Cf. Bemerk: Har tilstaaet sig skyldig.

Dom:

(De understregede Ord trykkes, de øvrige Ord skrives med Haanden).

24. (Brev) og dog forbinder jeg dig ikke, men ønsker af mit ganske Hørte, at du ikke forgæves maa have opret mig og min Datter, hvem jeg har opkaldt efter dig og givet Navnet Victorine.

Hermine.

25. Neste Morgen.

26. "Han har ikke været i Seng hele Natten."

27. (Brev) Kære Ven!

Jeg kommer hen til dig for at tale med dig om den ulægkelige Barnemorderske Victorine Lippert, for hvem jeg skal være Defensor. Werner dømmer jo altid den Fortorrelser med Dødsstraf, og derfor vil jeg bede dig overlæge Dommersædet.

Din hengivne Ven
 Georg Berger.

28. Advokat Berger.

No. 1737

Præsidenten

29. "Jeg tør ikke være Dommer i denne sag."
30. "Den unge Pige, der i Morgen skal dømmes, er ... er min ... Datter..."
31. "Jeg havde lige taget min Eksamens og blev ansat som Tjed-møglig paa Dommerkontoret i byen S., hvor min Onkel, Grev Wärnberg, var bosiddende ..."
32. "... Jeg tog gerne imod min Onkels Indbydelser, mest fordi jeg var dybt forelsket i hans lille Datters Guvernante ..."
33. "Letsindig kan ogsaa en Fældingen være, men en Skurk maa han ikke blive. Hun skal være min Hustru!"
34. "Glem ikke den Ed, du svor i din Faders Dødsstund!"
35. (Brev) Elokkede!
Jeg kan ikke gifte mig med dig, skønt jeg elsker dig. Jeg kan ikke En Ed til min Fader hindre mig deri. Såg at glemme mig og tro mig: En Forbindelse mellem os vilde kun være til Ødelæggelse for os begge.
- Din Karl Victor.
36. Et stær senere modtog jeg dette Brev."
37. "Stakkels Ven ... og stakkels, stakkels Pige..."
38. "Jeg skulde gerne rejse bort til min Søn i Morgen og kommer far at bede Dem berive mig den Igenneste selv at overlæge Dommerhævet i Sagen mod Victorine Lippert."
39. "Min Dommerare maa ikke plottes. Saa lange jeg har levet, har Flægtens Valgsprog været Ledetraaden for mine Handlinger... og gud give, det vil blive ved at være det..."

2 den Del

40. For Rettens Skranke.

No. 1737

Presidenten

41. "Aktør har Ordet!"
- 41a. Repræsentanterne for den lokale Presse.
42. "Hendes Farbrydelse, der tydeligt nok er overlagt, røber, at hun er tidlig fordæret..."
43. "... Datter af en letfærdig Grunde."
44. "Løgn ... skændig Løgn!"
45. "Jeg undræmmer, at jeg fortjener Døden, og jeg vil gerne dø. Men med Guds Domstol for øje sværger jeg! Min Moder var ødel og god. Hendes Fyld var den, at hun satte sin Lid til en Urværdig."
46. "Jeg indstiller Anklagede til Dødsstraf."
47. "Defensor har Ordet!"
48. "Høje Dommere! Jeg vil tillade mig at skildre denne ulykkelige, unge Piges Lidelseshistorie..."
49. "Kun 17 Aar gammel mistede hun sin Moder og fik hort der: efter Ansettelse som Guvernante hos Enkegravinden paa Grashowitz - en efter mange Vidnesbyrd baade hormodig og hyrteløs Dame..."
50. "... Nogle Maaneder senere kom Gravindens Søn paa Besøg hos sin Moder..."
51. "... Den unge Pige, der stod ganske ene i Verden, sluttede sig fra denne Dag uvilkaarlig til den unge Herre til Grashowitz,..."
52. "... og hun, der var uvant med venlige Ord, troede paa hans Forsikringer..."
53. "Husker du Folkvisen om Tandens Malkebøtte?"

No. 1737

Præsidenten

- 53a. Den Pigelil, hun sukker
mod Malkebottens Dunfrø smaa:
- Du lille Blomst, hvor lang Tid
shal før mit Bryllup gaa?
- Et Hundred' Dun tilbage
paa Malkebottens Fruglbund staa.
- Et Hundred' Kar! De Dunfrø stirrer Pigen
med Sorg i Linde paa.
54. ... Kort Tid efter meddelte han hende, at han rejste til Ullandet,
men loved at gifte sig med hende, naar han kom tilbage ...
55. ... Efter at det var gaaet op for hende, at hun skulde være
Mader, skrev hun Brer paa Brev til ham, men fik aldrig
svar, ...
56. ... derimod skrev den unge Herre til sin Mader ...
57. (Brer) Ja, kare Mader, nu har jeg tilstaet det hele for dig. Du
vil kunne indse, at hun i all Fald har lige saa megen
Skyld som jeg - og jeg haaber nu, at du vil ordne alt paa
bedste Maade.
58. ... og nu gjorde den højbaarne True sig skyldig i den oprørende
Raahed ved Nattetid at jage den ulykkelige, unge Pige ud
af Slottet ...
59. ... rystende af Feber og træt indtil Døden slæbte den ulykkelige
sig hemmod den nærmeste Landsby ...
60. ... hun naaede ikke frem ...
61. ... Men næste Morgen blev hun fundet bevidstlaas... ved
Siden af hende laa hendes døde Barn ...
62. „I disse lange Nætter har jeg bedt til Gud, at jeg ikke maatte
blive frifundet ... thi jeg længes efter Døden.“

No. 1737

Præsidenten

63. Skønt jeg ser, at d'Herreros Stemmer staar lige, og det saaledes bliver min Stemme, der gör Udslaget, betænker jeg mig ikke paa at stemme far Dødsstraffen, thi den forekommer mig her al være den eneste retfærdige!"

63a. "... have sit Liv forbrudt!"

3de Del.

64. Et tungt Hverv.

65. "Det blør... Døden!"

66. Jeg har besluttet mig til at ville se min Datter og tale med hende, og jeg vil bede dig som min eneste Ven ledsgage mig til hendes Eelle."

67. De to Venner enes om, at Berger skal forberede Faderens Be-
søg hos den unge Pige.

68. Victorine mindes Moderens Død.

69. (Brev) men skulde Skabnen nogen Linde føre dig sammen med den Fader, da sig ham, at jeg har tilgivet ham.

70. "Far!"

71. "Nu gaar jeg hjem og skriver endnu i Eftermiddag en Ansøgning om Bemaadning."

72. "Judske lov, at jeg lever og kan betale min gald!"

73. En Uge senere.

74. (Brev) (mashinskrevet, sidste Linie skal slutte siden)

Justitsministeriet har bemyndiget mig til at meddelle Dem, at De er blevet forfremmet til Præsident i Residensstaden og allerede skal tiltræde om 4 Dage. De undgaar saaledes at ekse-

No. 1737

Prasidenten

hverre Dødsdommen over Barnemorderken Victorine Lippert, hvis Ansøgning om Benaadning er blevet afslaaet.

75. "Ansøgningen om Benaadning er blevet bevilget, og naar den om nogle Dage foreligger officielt, er du fri."
76. (Brev) Det meddeles Dem herved, at Deres Ansøgning om Benaadning for Arrestantinden Victorine Lippert er blevet afslaaet.
Justitsministeriets 1ste Departement
J. Krause
77. "Jeg er glad over, at De kommer, saa at jeg rigtig af Hjertet kan takke Dem..."
78. "... ja, for De ved vel, at jeg er blevet benaadt. Fader har lige været her og fortalt mig det!"
79. En vigtig Raadslagning.

4de Del.

80. 4 Dage senere.
I Anledning af Prasident v. Fendlingsens Forfremmelse og Bortryse til Residensstaden tager hans Kolleger i Raadel afsked med ham ved en Højtidelighed paa Raadhustet.
81. "Nu da vi ikke længere har Dem, der er Mønsteret paa alle Dommerdyder, blandt os, vil Deres Trak fra dette Relief stadig erindre os om Deres Retfærdighed..."
82. "... De har i Gerningen vist, at det er Dommerens Pligt at handle i Iverensstemmelse med Loven, om saa hans Hjerte måtte briste derved."
83. Samtidig med Højtideligheden paa Raadhustet samles Byens Borgere for at hødre Prasidenten med et Takkeltag.
84. Byens Vægter.

No. 1737

Præsidenten.

85. Om I vil Tiden vide
 Husbonde, Pige og Dreng,
 Da er det paa de Tide,
 Man føjter sig til Seng.
 Befaler Eder Herren fri,
 Vor klog og smild,
 Vogter Lys og Ild,
 Vor Klokke er slagen Ti.
- (Typografisk opstilling som her)
86. "Paa mange Tusinders Ifjordring udnaarner Raadet Dem,
 kære v. Fendlingen, til Dresbarger i denne Bz."
87. "Fakkeltoget nærmer sig!"
88. "Den, der har rundet en saadan Karlighed, maa være
 lykkelig!"
- 88a. En halv Time senere.
89. (Brev) Til Hans Excellence Justitsministeren.
 Jeg indsender herved min Afskedsbegæring. Jeg er syg og
 vil under ingen Omstændigheder kunne paalage mig at rogte
noget Hverv - uden min egen Helbredelse.
 Med Hilsen til Deres Excellence
 Deres arbdige
 Karl Victor v. Fendlingen.
90. "Naa, her sidder De, vi har søgt Dem overalt. Dere Tog
 gaar om et Kvarter."
91. "Jeg er dybt rørt over Dere Venlighed og haaber aldrig, at mine
 kære Medborgere og Kolleger vil skifte Tanke om mig."
92. Tyve Minutter senere.
93. "Kør saa til, alt hvad Remmner og Tøj han holde. Vi maa
 være over Grænsen inden Daggry."

No. 1737

Præsidenten

94. Nu shrider Natten sorte,
 Ig Dagen slunder til
 Gud lad dem blive sorte,
 som os bedrore vil!
 Vor Klokke er slagen Tre.
 Og Fader fram!
 Til Hjælp os kom,
 Din Haade os betee!
 (Tyskr. Opsætning som her)

95. Neste Morgen.

96. (Brev) Jeg ved, at du ikke kan tilgive mig, og jeg beder dig ikke derom. Lar mig kun een Ting. Op gev ikke Haabet om en Dag igen at se mig værdig til din Agtelse. Lev vel Georg - lev vel forstedse.

Din Ven
 Karl Victor.

5te Del.

97. Tre Aar senere.

Paa en Udenlandsryse træffer Advokat Berger om Bord paa en Floddamper en Plantageejer Weyden fra Java, der er kommen til Europa for at gifte sig.

98. "Victorine!"

"

99. Brigitta lagger sidste Haand paa et Monument over en nylig afdød Ven.

100. "Sig ham, at jeg bestandig vil mindes ham med Karlighed og med Agtelse..."

101. "... Ned Agtelse, glem ikke det, Franz!"

102. Ig den følgende Søndag stod Brylluppet.

103. Et forsinket Brudefølge.

No. 1737

Præsidenten

104. "Vil du tage denne Pige, som hos dig staar, til Igtehuset?"
105. Den blinde Organist intonerer Bryllupsmarchen.
106. "Endnu i Eftermiddag fakker du, Franz, og i Morgen reiser vi hjem."
107. 2 Dage senere.
Karl Victor, paa hvem der aldrig er faldet den ringeste Mis-
tanke, tilstaar sin Førelse over for Præsident Werner.
108. "Jeg er kommen til Dem for at forlange den Straf, der tilkom-
mer mig som Forbryder."
109. "Hvad De har betroet mig her, maa forblive en dyb Hemmelighed.
Kom det frem, vilde det ganske nedbryde Respekten for
Dommerstanden!"
110. "Skægter De mig min Straf, anklager jeg mig selv offentlig."
111. "Hvis De ikke frivillig gaar ind paa at lade Sagen falde, da
sværger jeg Dem til, at vi vil finde Dere Datter og lade
hende lide sin Straf."
112. "Jeg bøjer mig for Dere Vilje. Gud tilgive Dem, hvad De
har gjort imod mig."
113. Samme Aften nedskrev Præsidenten sin sidste Vilje, ...
114. "...og forbi den gamle Galgebakke gik han den sidste, tunge
Vandring til Ruinerne af Farfadernes Slot ...
115. Naar Mørket Jorden blinder,
Sg Dagen tager af.
Den Tid os da faaminder
Om Dådsens mørke Grav.
Lys far os, Jesu såd,
Ved hvert et Fjed

No. 1737

Præsidenten

Til gravens Sted
 Ig giv en salig Død.
 (Typr. Spsalning som her)

Tysk

Der Præsident. Vaterherz (Wien) Der Præsident (Berl.)

Engelsk

The President (Egen) (London)

Fransk

Le président.

Spansk

El presidente

Norsk

Præsidenten.

Svensk.

Præsidenten

- a) A/S Nordisk Films Kompagni Copenhagen
- b) (Bog der åbnes):
 PRÆSIDENTEN
 roman af
 Karl Emil Franzos
- c) (blad vendes)
 Karl Victor v. Sendlingens Ahnetavle.
- d) (blad vendes)
 Tilrettelagt for Film og iscenesat af
 Carl Th. Dreyer
 Fotograferet af Hans Waagø
- e) FORHISTORIEN
 De tre Generationer
 Rigsherre v. Sendlingen Carl Meyer
 Franz Victor v. Sendlingen Elith Pio
 Karl Victor v. Sendlingen Halvard Hoff
 Maika Jacoba Jessen
 Handlingen foregaar henimod Slutningen af forrige
 Aarhundrede.
- 1) I et lille Hus uden for Bygrænsen henlever Franz Victor v. Sendlingen sine sidste Dage.
- 2) (Håndskrevet tekst i dagbog):
 og jeg føler at mit Liv er ved at ebbe ud. Min Søn fortæller mig at mine Kinder er blevne røde, med jeg ved altfor vel, at det er Dødens Roser, som blomstrer paa dem. Og derfor skal han i Dag faa at vide, hvad hans Fader har forbrudt imod Slægten.
- 3) Sønnen Karl Victor
- 4) Ruinerne af v. Sendlingernes tidligere saa stolte Borg er nu Tumleplads for Fattigfolks Børn.
- 5) Paa Flugt
- 6) "Min Søn, jeg har levet i Elendighed og vil dø i Elendighed. Men jeg beklager mig ikke over min Skæbne, hvis den kan tjene dig til Advarsel!"
- 7) - ved at spørge om den unge Pige fik jeg at vide, at hun var Datter af de nye Portnerfolk -
- 8) - faa Dage efter traf jeg hende paa ny -

- 9) - jeg indbød hende til en Sejltur -
- 10) - Siden mødtes vi ofte i Smug. Hun havde fuldkommen forhekset mig -
- 11) Vort Forhold fik Følger, og hun forlangte, at jeg skulde gifte mig med hende. Hvis ikke, vilde hun gaa til min Fader, skrev hun-
- 12) "Paa Søndag staar Brylluppet. Letsindig kan ogsaa en Sendlingen være. Men en Skurk maa han ikke blive!"
- 13) - Og den følgende Søndag stod Brylluppet -
- 13a) "Vil du tage denne Pige, som hos dig staar, til Ægtehustru?"
- 14) "Sværg da ved Slægtens Vaaben, at du aldrig vil gøre nogen borgerlig Pige til din Hustru. Thi der kommer aldrig nogen Velsignelse ud deraf, Kun Forbandelse for jer begge - Forbandelse og Anger -"
- 15) "Jeg har opfyldt min sidste Pligt - og er rede -"

16) 30 AAR SENERE

Præsident Karl Victor v. Sendlingen	Halvard Hoff
Vicepræsident Werner	Axel Madsen
Advokat Georg Berger	Axel Richard Christensen
Victorine Lippert	Olga Raphael Linden
Hermine Lippert, hendes Moder	Betty Kirkebye
Franz { i Tjeneste hos } Præsidenten	Hallander Hellemann
Brigitta	Fanny Petersen

- 17-18) Karl Victor v. Sendlingen, der er sin Fødebys højtagede og højtelskede Præsident, vender hjem efter en længere Rejse og modtages paa Banegaarden af Vicepræsident Werner, der midlertidig har varetaget hans Embedsforretninger.

- 19) Præsidentens trofaste Tjener, Franz

- 20) Brigitta

- 21) (Avisnotits):

Præsident v. Sendlingen vender i Dag hjem fra sin fire Maaneder lange Embedsrejse. Byens Borgere vil af et oprigtigt Hjerte byde ham Velkommen tilbage til det Embede, han bestandigt har røgtet i Overensstemmelse med Slægten v. Sendlingens Valgsprog: "Rettens Majestæt er den Helligste paa Jorden".

- 22) "Her er Listen over Arrestanter, hvis Sager er indlandt til Dom"

~~(23) (24) (25) (26) (27) (28) (29) (30)~~

~~CD-1111580-10 17/09/10~~

- 23) (Formular, udfyldt med håndskrift):
KRIMINALSAG NO. 337/82 A
NAVN: Victorine Lippert
STILLING: Guvernante
ARRESTERET FOR: Barnemord
TJ. BEMÆRK.: Har tilstaaet sig
skyldig
DOM: _____
- 24) (Damehåndskrevet brev):
og dog forbander jeg dig ikke, men ønsker af mit ganske Hjer=te, at du ikke forgæves maa have efter mig og min Datter, hvem jeg har opkaldt efter dig og givet Navnet Victorine.
Hermine
- 25)
- 26) "Han har ikke været i Seng hele Natten"
- 27) (Herrehåndskrevet brev):
Kære Ven!
Jeg kommer hen til dig for at tale med dig om den ulykkelige Barnemorderske Victorine Lippert, for hvem jeg skal være Defensor. Werner dømmer jo altid den Sort Forseelser med Dødsstraf, og derfor vil jeg bede dig overtage Dommersædet.
Din hengivne Ven
Georg Berger
- 28) Advokat Berger
- 29) "Jeg tør ikke være Dommer i denne Sag"
- 30) "Den unge Pige, der i Morgen skal dømmes, er - er min-Datter -"
- 31) "Jeg havde lige taget min Eksamens og blev ansat som Fuldmægtig paa Dommerkontoret i Byen S-, hvor min Onkel, Grev Warnberg, var bosiddende -"
- 32) "-Jeg tog gerne imod min Onkels Indbydelser, mest fordi jeg var dybt forelsket i hans lille Datters Guvernante -"
- 33) "Letsindig kan ogsaa en Sendlingen være, men en Skurk maa han ikke blive. Hun skal være min Hustru!"
- 34) Glem ikke den Ed, du svor i din Faders Dødsstund!"
- 35) (Herrehåndskrevet brev):
Elskede, Jeg kan ikke gifte mig med dig, skønt jeg elsker dig. Jeg kan ikke. En Ed til min Fader hindrer mig deri. Søg at glemme mig og tro mig. En Forbindelse mellem os vilde forts.

kun være til Ødelæggelse for os begge.

Din Karl Victor.

- 36) "Et Aar senere modtog jeg dette Brev"
- 37) "Stakkels Ven - og stakkels, stakkels Pige -"
- 38) "Jeg skulde gerne rejse bort til min Søn i Morgen og kommer for at bede Dem bevise mig den Tjeneste selv at overtake Dommerhvervet i Sagen mod Victorine Lippert."
- 39) "Min Dommerære maa ikke plettes. Sa langt jeg har levet, har Slægtens Valgsprog været Ledetraaden for mine Handlinger - og Gud give, det vil blive ved at være det -"
- 40) For Rettens Skranke
- 41) "Aktor har Ordet!"
- 41a) Repræsentanterne for den lokale Presse
- 42) "Hendes Forbrydelse, der tydeligt nok er overlagt, røber, at hun er tidligt fordærvet -"
- 43) "-- Datter af en letfærdig Kvinde"
- 44) "Løgn - skændig Løgn!"
- 45) "Jeg indrømmer, at jeg fortjener Døden, og jeg vil gerne dø. Men med Guds Domstol for Øje sværger jeg: Min Moder var ædel og god. Hendes Fejl var den, at hun satte sin Lid til en Uværdig"
- 46) "Jeg indstiller Anklagede til Dødsstraf"
- 47) "Defensor har Ordet!"
- 48) "Høje Dommere! Jeg vil tillade mig at skildre denne ulykkelige unge Piges Lidelseshistorie -"
- 49) "Kun 17 Aar gammel mistede hun sin Moder og fik kort efter Ansættelse som Guvernante hos Enkegrevinden paa Graskowitz - en efter mange Vidnesbyrd baade hovmodig og hjerteløs Dame -"
- 50) Nogle Maaneder senere kom Grevindens Søn paa Besøg hos sin Moder -
- 51) - Den unge Pige, der stod ganske alene i Verden, sluttede sig fra denne Dag uvilkaarlig til den unge Herre til Graskowitz -

- 52) -og hun, der var uvant med venlige Ord, troede paa hans Forsikringer -
- 53) "Husker du Folkevisen om Fandens Mælkebøtte?"
- 53a) Den Pigelil, hun sukker
mod Mælkebøttens Dunfrø smaa:
- Du lille Blomst, hvor lang Tid
skal før mit Bryllup gaa?
Et Hundred' Dun tilbage
paa Mælkebøttens Frugtbund staa.
- Et Hundred Aar!
De Dunfrø stirrer Pigen
med Sorg i Sindet paa.
- 54) - Kort Tid efter meddelte han hende, at han rejste til Udlandet, men loved at gifte sig med hende, naar han kom tilbage -
- 55) - Efter at det var gaaet op for hende, at hun skulde være Moder, skrev hun Brev paa Brev til ham, men fik aldrig Svar -
- 56) - derimod skrev den unge Herre til sin Moder -
- 57) (Brudstk. af herrehåndskrevet brev):
Ja, kære Moder, nu har jeg tilstaaet det hele for dig. Du vil kunde indse, at hun i alt Fald har lige saa megen Skyld som jeg - og jeg haaber nu, at du vil ordne alt paa bedste Maade.
- 58) - og nu gjorde den højbaarne Frue sig skyldig i den oprørrende Raahed ved Nattetid at jage den ulykkelige, unge Pige ud af Slottet -
- 59) - rystende af Feber og træt indtil Døden slæbte den ulykkelige sig henimod den nærmeste Landsby -
- 60) - hun naaede ikke frøm -
- 61) - Men næste Morgen blev hun fundet bevidstløs - ved Siden af hende laa hendes døde Barn -
- 62) "I disse lange Nætter har jeg bedt til Gud, at jeg ikke maatte blive frifundet - Thi jeg længes efter Døden."
- 63) "Skønt jeg ser at d'Herrers Stemmer staar lige, og det saaledes bliver min Stemme, der gör Udslaget, betænker jeg mig ikke paa at stemme for Dødsstraffen, thi den forekommer mig her at være den eneste retfærdige!"
- 63a) " - have sit Liv forbrødt!"

- 64) Et tungt Hverv
- 65) "Det blev - Døden!"
- 66) "Jeg har besluttet mig til at vilde se min Datter og tale med hende, og jeg vil bede dig som min eneste Ven ledsage mig til hendes Celle"
- 67) De to Venner enes om at Berger skal forberede Faderens Be=
søg hos den unge Pige.
- 68) Victorine mindes **Moderens Død**
- 69) (Brudstk. af Damehåndskrevet brev):
men skulde Skæhnen nogensinde føre dig sammen med din Fader,
da sig ham, at jeg har tilgivet ham.
- 70) "Far!"
- 71) "Nu gaar jeg hjem og skriver endnu i Eftermiddag en Ansøg=
ning om Benaadning"
- 72) "Gudskelov, at jeg lever og kan betale min Gæld!"
- 73) En Uge senere
- 74) (trykt brev):
Justitsministeriet har bemyndiget mig til at meddele Dem, at De er blevet forfremmet til Præsident i Residenssta=den og allerede skal træde om 4 Dage. De undgaar saale=des at eksekvere Dødsdommen over Barnemordersken Victorine Lippert, hvis Ansøgning om Benaadning er blevet afslaaet.
- 75) "Ansøgningen om Benaadning er blevet bevilget, og naar den om nogle Dage foreligger officielt, er du fri."
- 76) (herrehåndskrevet brev):
Det meddeles Dem herved, at Deres **Ansøgning om Benaad=**
ning for Arrestantinden Victorine Lippert er blevet **Afslaa=**
et.
Justitsministeriets 1ste Departement
O. Krause
- 77) "Jeg er saa glad over, at De kommer, saa at jeg rigtig af
Hjertet kan takke Dem -"
- 78) " - ja, for De ved vel, at jeg er blevet benaadet. Fader
har lige været her og fortalt mig det!"
- 79) En viktig Raadslagning

- 80) 4 Dage senere.
I Anledning af Præsident v. Sendlingens Forfremmelse og
Bortrejse til Residensstaden, tager hans Kolleger i Raadet Afsked med ham ved en Højtidelighed paa Raadhuset.
- 81) "Nu da vi ikke længere har Dem, der er Mønsteret paa alle Dommerdyder, iblandt os, vil Deres Træk fra dette Relief stadig erindre os om Deres Retfærdighed -"
- 82) "- De har i Gerningen vist, at det er Dommerens Pligt at handle i Overensstemmelse med Loven, om saa hans Hjerte maatte briste derved."
- 83) Samtidig med Højtideligheden paa Raadhuset samles Byens Borgere for at hædre Præsidenten med et Fakkeltog.
- 84) Byens Vægter
- 85) Om I vil Tiden vide
Husbonde, Pige og Dreng.
Da er det paa de Tide
Man føjer sig til Seng.
Befaler Eder Herren fri,
Vær klog og snild,
Vogter Lys og Ild,
Vor Klokke er slagen Ti.
- 86) "Paa mange Tusinders Opfordring udnævner Raadet Dem, kære v. Sendlingen, til Åresborger i denne By."
- 87) "Fakkeltoget nærmer sig!"
- 88) "Den, der har vundet en saadan Kærlighed, maa være lykkelig!"
- 88a) En halv Time senere.
- 89) (Herrehaandskrevet brev):
Til Hans Excellence Justitsministeren.
Jeg indsender herved min Afskedsbegæring. Jeg er syg og vil under ingen Omstændigheder kunne paatage mig at røgte noget Hverv - uden min egen Helbredelse.
Med Hilsen til Deres Excellence
Deres Arbødige
Karl Victor v. Sendlingen.
- 90) "Naa, her sidder De, vi har søgt Dem overalt. Deres Tog gaar om et Kvarter."
- 91) "Jeg er dybt rørt over Deres Venlighed og haaber aldrig, at mine kære Medborgere og Kolleger vil skifte Tanke om mig."
- 92) Tyve Minutter senere.

- 93) "Kør saa til, alt hvad Remmer og Tøj kan holde. Vi maa være over Grænsen inden Daggry"
- 94) Nu skrider Natten sorte,
og Dagen stunder til,
Gud lad dem blive borte,
som os bedrøve vil!
Vor Klokke er slagen Tre.
O Fader from!
Til Hjælp os kom,
Din Naade os betee!
- 95) Næste Morgen
- 96) (Herrehåndskrevet brev):
Jeg ved, at du ikke kan tilgive mig, og jeg beder dig ikke derom. Lov mig kun een Ting. Opgiv ikke Haabet om en Dag igen at se mig værdig til din Agtelse.
Lev vel Georg -
Lev vel for stedse.
Din Ven, Karl Victor.
- 97) Tre Aar senere.
Paa en Udenlandsrejse træffer Advokat Berger om Bord paa en Floddamper en Plantageejer Weyden fra Java, der er kommen til Europa for at gifte sig.
- 98) "Victorine!"
- 99) Brigitta lægger sidste Haand paa et Monument over en nylig afdød Ven.
- 100) "Sig ham, at jeg bestandig vil mindes ham med Kærlighed og med Agtelse -".
- 101) "- med Agtelse, glem ikke det, Franz!"
- 102) Og den følgende Søndag stod Brylluppet.
- 103) Et forsinkel Brudefølge.
- 104) "Vil du tage denne Pige, som hos dig staar, til Egte-hustru?"
- 105) Den blinde Organist intonerer Bryllupsmarchen.
- 106) "- Endnu i Eftermiddag pakker du, Franz, og i Morgen rejser vi hjem."
- 107) 2 Dage senere.
Karl Victor, paa hvem der aldrig er faldet den ringeste Mistanke, tilstaaar sin Forseelse over for Præsident Werner.

- 108) "Jeg er kommen til Dem for at forlange den Straf, der tilkommer mig som Forbryder."
- 109) "Hvad De har betroet mig her, maa forblive en dyb Hemmelighed. Kom det frem, vilde det ganske nedbryde Respekten for Dommerstanden!"
- 110) "Nægter De mig min Straf, anklager jeg mig selv offentlig."
- 111) "Hvis **De** ikke frivillig gaar ind paa at lade Sagen falde, da sværger jeg Dem til, at vi vil finde Deres Datter og lade hende lide sin Straf."
- 112) "Jeg bøjer mig for Deres Vilje. Gud tilgive Dem, hvad De har gjort imod mig."
- 113) Samme Aften nedskrev Præsidenten sin sidste Vilje -
- 114) - og forbi den gamle Galgebakke gik han den sidste tunge Vandring til Ruinerne af Førfædrenes Slot -
- 115) Naar Mørket Jorden binder
Og Dagen tager af.
Den Tid os da paaminder
Om Dødsens mørke Grav.
Lys for os Jesu sød,
Ved hvert et Fjed
Til Gravens Sted,
Og giv en salig Død.
- 116) (Bogside. ulæselig. teksten slutter med: **Ere** være hans Minde.)

slut.

Titles for "The President" ("Præsidenten").

- a) A/S Nordisk Films Kompagni Copenhagen
b) (A book, which is opened)

THE PRESIDENT
novel by
Karl Emil Franzos

- c) (a page is turned)
The ancestors of Karl Victor v. Sendlingen
d) (a page is turned)
Manuscript and direction by Carl Th. Dreyer
Camera: Hans Waags
e) The story preceding the main story:
The three generations

Governor v. Sendlingen Carl Meyer
Franz Victor v. Sendlingen Elith Pie
Karl Victor v. Sendlingen Halvard Hoff
Maika Jacoba Jessen
The story takes place towards the end of the 19th. century.

- 1) In a small house just outside the town Franz Victor v. Sendlingen is living his last days.
- 2) (Handwriting in a diary):
and I feel that my life is fading. My son tells me that my cheeks are grown red, but I know for sure that it is the roses af Death, which are flowering. And therefore to-day he shall learn, how his father has offended his family.
- 3) The son Karl Victor
- 4) The ruins of the former so proud Sendlingen-castle, now a playground for poor peoples children
- 5) Escaping
- 6) "My son, I have lived in misery, and I shall die in misery. But I do not complain of my fate, if it might serve as a warning to you".
- 7) - by asking the young girl I learned, that she was a daughter of the new porter -
- 8) - I met her again a few days later -
- 9) - I invited her for a sail -
- 10) - Since then we often met secretly. She has bewitched me completely -
- 11) - We were going to have a baby, and she demanded that I should marry her. If not, she would go to my father, she wrote -

- 12) "On Sunday the wedding shall be. A Sendlingen might be frivolous. But never a rascal."
- 13) - and the following Sunday there was a wedding -
- 13a) "Would thou take this woman to thy wedded wife?"
- 14) "Then swear by the coat of arms of our family that you never will marry a commoner. Out of this shall never come any blessing. Only cursings and repentance."
- 15) "I have done my duty - and I am ready!"

16) 30 years later

16) 30 YEARS LATER

The president Karl Victor v. Sendlingen	Halvard Hoff
The vicepresident Werner	Axel Madsen
The counsel Georg Berger	Axel Richard Christensen
Victorine Lippert	Olga Raphael Linden
Hermine Lippert, her mother	Betty Kirkebye
Franz servants at the president	Hallander Hellemann
Brigitta 	Fanny Petersen

- 17-18) Karl Vicetr v. Sendlingen, the highly esteemed and deeply loved president of his home town, returns after a long trip and is received at the station by the vicepresident Werner, who in his absence has taken care of his offices.
- 19) The president's true servant Franz
- 20) Brigitta
- 21) (Note in a newspaper):

To-day president v. Sendlingen returns from his four months voyage. The citizens of the town will of a true heart welcome him home to the office, which he forever has filled according to the motto of the family v. Sendlingen: "The majesty of right is the most Holy on the earth".

- 22) "Here is the list of the prisoners, who are awaiting trial."
- 23) (Formula, filled in handwriting)

CRIMINAL CASE NO. 357/82 A

NAME Victorine Lippert

PROFESSION Governess

ARRESTED FOR Child murder

REMARKS Has claimed guilty

VERDICT

- 24) (Letter in lady's handwriting)
 although I do not curse you, but do wish of all my heart, that you not in vain might have sacrificed me and my daughter, whom I have named after you and have called Victorine.

Hermine.

- 25) -----
 26) "He has not been in bed all night"
 27) (letter in male handwriting)

Dear friend,

I will come to you in order to speak about the unhappy child murderer Victorine Lippert, whom I shall defend. Werner always uses capital punishment in such cases, you know, and therefore I would like you to take over the task of the judge.

Yours sincerely

Georg Berger

- 28) The counsel Berger
 29) "I dare not be a judge in this case"
 30) "The young girl, who is going to be sentenced to-morrow is - my daughter."
 31) "I had just my degree and was appointed with the judge at his office in the town S., in which my uncle, count Warnberg, was living"
 32) "- I often accepted my uncle's invitations, mostly because I was deeply in love with the governess of his little daughter."
 33) "A Sendlingen might be frivolous. But never a rascal. She is going to be my wife!"
 34) "Do not forget the oath, which you swore when your father died!"
 35) (letter in male handwriting)

Darling,

I cannot marry you, although I love you. I cannot. An oath, which I swore to my father, makes it impossible. Try to forget me and believe me. An alliance between us should ruin both of us.

Yours Karl Victor

- 36) "A year later I received this letter"
 37) "Poor friend - and poor, poor girl."
 38) "I should leave for my son to-morrow and I am coming to ask you to do me the favour taking over the judge's seat in the case versus Victorine Lippert."
 39) "My honour as a judge must not be stained. As long as I have lived, the motto of my family has been the guide for me, and God knows that it should be so in the future."
 40) In court
 41) "The counsel for the prosecution has got the word"
 41a) The representatives of the local newspapers
 42) "Her crime, which dearly is deliberately done, evinces that she was early demoralized."
 43) "- daughter of a frivolous woman"
 44) "Lie - it is an blasted lie"

- 45) "I admit, that I deserve Death, and I want to die. But before God I swear: My mother was noble and good. Her mistake was it, that she put her faith in an unworthy"
- 46) "I claim for capital punishment"
- 47) "The counsel for the defence has got the word"
- 48) "Honourable judges! I take the liberty to tell the history of this young unhappy girl's sufferings -"
- 49) "Only 17 years old she lost her mother and was shortly afterwards appointed as a governess to the widowcountess at Graskowitz - after what was told an arrogant and heartless lady -"
- 50) Some months later the son of the countess visited his mother -
- 51) - The young girl, all alone in the world, joined this young master to Grawkowitz
- 52) - and she, not used to kind words, believed in his vows -
- 53) "Do you remember the old song of the dandelion"
- 53a) The maiden sighs
 to the seeds of the dandelion
 - You little flower, how many years
 before my wedding will come
 One hundred seeds are left
 in the flower of the dandelion
 - One hundred years!
 The maiden is sadly looking upon the seeds.
- 54) Shortly afterwards he told her that he was going abroad, but he promised to marry her when he returned
- 55) When she realised that she was going to be a mother, she wrote letters and letters to him, but never received an answer
- 56) - but the young master wrote to his mother
- 57) (Fragment of a letter in male handwriting)
 Yes, dear mother, now I have confessed the whole story to you.
 You might see that she is just as guilty as I am, and I now hope that you will do everything in the right way
- 58) And now the noble lady was so cruel to throw the unhappy young girl out of the castle in the night -
- 59) - squivering for fear and tired to death the unhappy girl approached the nearest village
- 60) - she did not reach the village -
- 61) - but next morning she was found unconscious - beside her was her dead child

- 62) "In those long nights I have prayed to God, that I must not be discharged - because I am longing for the death."
- 63) "Although I see that the votes are equal, and my vote shall decide, I am not afraid to vote for capital punishment, because I think that it is the only possible in this case"
- 63a) " - have forfeited her life"
- 64) A serious task
- 65) "It was - the death"
- 66) I have decided to see my daughter and speak to her and I will ask you as my only friend to join me to her cell"
- 67) The two friends agree that Berger shall prepare the father's visit to the young girl.
- 68) Victorine remembers the death of her mother
- 69) (Fragment of a letter written by a female)
but of Destiny ever should lead you to your father then tell him that I have forgiven him.
- 70) "Father"
- 71) "Now I shall go home and write a petition for mercy"
- 72) "Thanks God, that I live and that I am able to pay my debt"
- 73 A week later
- 74) (A letter in print)

The Ministry of Justice has authorized me to tell you that you have been promoted to president in the residency town and already are going to enter upon within four days. According to this you avoid to execute the capital punishment to the child murderer Victorine Lippert, whose petition for mercy has been rejected.

- 75) The petition for mercy has been granted and when it is official in a couple of days, you are free."
- 76) (Letter in male handwriting)

I hereby report that your petition for mercy concerning the arrestant Victorine Lippert has been rejected.

Ministry of Justice.1st.Department

O. Krause

- 77) "I am so glad that you come. I cannot express my feelings-"
78) "- yes, you know that I have been reprieved. Father was just here to tell me!"
79) An important consultation.
80) 4 days later.

In honour of the promotion of the president and his journey to the residency town, his colleagues in the council are wishing him goodbye by a celebration at the town hall

- 81) "When you, who is an example of all a judge's virtues in once person, are no more amongst us, your features of this relief shall ever remind us of your justice -"
- 82) "In your work you have shown that it is the duty of the judge to act in accordance with the law, if ever his heart might break."
- 83) Coincident with the ceremony at the town hall the citizens of the town gather to hold a torchlight procession in the president's honour.
- 84) The watchman of the town
- 85) If you will know what time it is
 Master, maiden and boy
 It is the time you go to bed
 Commit your soul to god
 Be wise and clever
 Watch light and fire
 It is ten o'clock
- 86) "By request of thousands the counsel shall promote you, dear Sendlingen, honorary citizen in this town."
- 87) "The torchlight procession is nearing"
- 88) "He who has gained such a love, must be happy"
- 88a) Half an hour later
- 89) (Letter in male handwriting):
 To his Excellency the Minister of Justice,
 I hereby give in my resignation. I am sick and I am under no circumstances able to undertake any task-except my own recovery.
 Yours sincerely
 Karl Victor v. Sendlingen
- 90) "Oh, here you are, we have been looking for you. Your train is leaving in a quarter of an hour"
- 91) "I am deeply moved of your kindness and I never hope that my dear fellow citizens and colleagues shall think of me in another way"
- 92) Twenty minutes later
- 93) "Then drive as fast as you can. We have to be on the other side of the border before dawn"
- 94) Now the black night is passing
 and the day is nearing
 Oh God keep these away
 who want to make us sad
 It is eleven o'clock
 Oh pious Father
 Help us all
 God preserve us.

95) Next morning

96) (Letter in male handwriting):

I know that you cannot forgive me, and I do not ask you to.

Just promise one thing. Do not give up the hope once again to consider me worthy your respect.

Forever your friend, Karl Victor

97) Three years later

On a trip abroad the counsel Berger on board a river boat meets the plantation owner Weyden from Java, who has come to Europe to get married.

98) "Victerine"

99) Brigitta is finishing a monument to commemorate a friend, who died lately

100) "Tell him that I forever shall recall him with love and respect"

101) "- with respect, don't forget that, Franz"

102) And the following Sunday the wedding took place.

103) A belated wedding procession

104) "Will thou take this woman to be thy wedded wife?"

105) The blind organist is intoning the wedding march

106) "-This afternoon you'll pack, Franz, and to-morrow we are going home"

107) 2 days later

Karl Victor, who was never accused, confesses his fault to president Werner

108) "I have come to receive the punishment, which is meant for me as a criminal"

109) "What you have confessed to me, must remain a secret. If it was known, it should completely ruin the confidence in the judges"

110) "If you deny me my punishment, I shall accuse myself publicly"

111) "If you won't freely drop the case, I'll swear that we shall find your daughter and let her have per punishment"

112) "I resign. God forgive you, what you have done to me"

113) The same night the president was writing his last will

114) - and past the old place of the execution he walked the last mile to the ruins of his ancestors' castle -

115) When darkness is upon Earth

And the day is done

This time shall remind us

of Death's dark grave

Enlighten us gentle Jesus

every step on the way

to the place of the grave

and give us a blessed Death.

116) (A page. Non-readable. The text is ending: "Glory to God in the highest."

a) A/S Nordisk Films Kompagni

Copenhagen

b) (A book, which is opened)

THE PRESIDENT

novel by

Karl Emil Franzos

c) (a page is turned)

The ancestors of Karl Victor v. Sendlingen

d) (A page is turned)

Manuscript and direction by Carl Th. Dreyer

Camera: Hans ~~Vilhelm~~ Waagø

e) The story preceding the main story:

The three generations

Governor v. Sendlingen.....Carl Meyer

Franz Victor v. Sendlingen.....Elith Pio

Karl Victor v. Sendlingen.....Halvard Hoff

Maika.....Jacoba Jessen

The story takes place towards the end of the 19th. century

1) In a small house just outside the town Franz Victor v. Sendlingen is living his last days.

2) (Handwriting in a diary):

and I feel ~~now~~ that my life is fading. My son tells me that my cheeks are grown ~~now~~ red, but I know for sure that it is the roses of Death, which are flowering. And therefore to-day he shall learn, ~~how~~ ^{how} his father has ~~now~~ offended his family.

3) The son Karl Victor

4) The ruins of the former so proud Sendlingen-castle, now a playground for poor people's children

5) Escaping

6) "My son, I have lived in misery, and I shall die in misery. But I do not complain of my fate, if it might serve as a warning to you."

7)-by asking the young girl I learned, that she was a daughter of the new porter-

8) -I met her again a few days later-

9) -I invited her for a sail-

10) -Since then we often met secretly. She had bewitched me completely-

11) -~~We had a secret joy~~ We were going to have a baby, and she demanded that I should marry her. If not, she would go to my father, she wrote-

12) "On Sunday the wedding ~~will~~ shall be. A Sendlingen might be frivolous.

But never a rascal."

13) -and the following Sunday there was a wedding-

~~not~~ 13a) "Would thou take this woman to thy wedded wife?"

14) "Then swear by the coat of arms of our family that you never will marry a commoner. Out of this ~~will~~ shall never come any blessing. Only cursing and repentance.

15) "I have done my duty- and I am ready-"

16) 30 YEARS LATER

The president Karl Victor v. Sendlingen.....Halvard Hoff
The vicepresident Werner.....Axel Madsen
The counsel Georg Berger.....Axel Richard Christe
Victorine Lippert.....Olga Raphael Linden
Hermine Lippert,.her.mother.....Betty Kirkebye
Franz
Brigitta servants at the president.....Hallander Ellemann
 Fanny Petersen

17-18) Karl Victor v. Sendlingen, the highly esteemed and deeply loved president of his home town, returns after a long trip and is received at the station by the vicepresident Werner, who in his absence has taken care of his offices.

19) The president's true servant Franz

20) **Brigitta**

21) (Note in a newspaper):

To-day president v. Sendlingen returns from his four months voyage. The citizens of the town will of a true heart welcome him home to the office, which he forever has filled according to the motto of the family v. Sendlingen: "The majesty of right is the most Holy on the earth".

22) "Here is the list of the prisoners, who are awaiting trial."

23) (Formula, filled in ^{in writing}handwritten)

CRIMINAL CASE NO. 337/82 A

NAME Victorine Lippert

PROFESSION Governess

ARRESTED FOR Child murder

REMARKS Has claimed guilty

VERDICT _____

24) (Letter in lady's handwriting)

although I do not curse you, but do wish of all my heart, that you not in vain might have sacrificed me and my daughter, whom I have named after you and have called Victorine.

Hermine

25) _____

26) "He has not been in bed all night"

27) (Letter in male handwriting)

Dear friend,

I will come to you in order to speak about the unhappy child murderer Victorine Lippert, whom I shall defend. Werner

always use capital punishment in such cases, you know, and therefore
I would like ^{to} you take over the task of the judge.

Yours sincerely

Georg Berger

- 28) The counsel Berger
- 29) "I dare not be a judge in this case"
- 30) "The young girl, who is going to be sentenced to-morrow is- my daughter-"
- 31) "I had just had my degree and was appointed with the judge at his office in the town S-, in which my uncle, count Warnberg, was living"
- 32) "I often accepted my uncle's invitations, mostly because I was deeply in love with the governess of his little daughter-"
- 33) "A Sendlingen might be frivolous. But never a rascal. She is going to be my wife!"
- 34) "Do not forget the oath, which you swore when your father died"
- 35) (Letter in male handwriting)

Darling,

I cannot marry you, although I love you. I cannot. An oath, which I swore to my father, makes it impossible. Try to forget me and ~~hasten~~ believe me. An alliance between us ^Lshould ruin both of us.

Yours Karl Victor

- 36) "A year later I received this letter"
- 37) "Poor friend- and poor, poor girl-"
- 38) " I should leave ^Lfor my son to-morrow and I am coming to ask you to do me the favour taking over the judge's seat in the case versus Victorine Lippert."
- 39) "My honour as a judge must not be stained. As long as I have lived, the motto of my family has been the guide for me, and God knows that it should be so in the future."
- 40) In court
- 41) "The counsel for the prosecution has got the word"
- 41a) The representatives of the local newspapers
- 42) "Her crime, which ^{clearly} ~~she~~ is ~~done~~ deliberately done, evinces that she was early demoralized-"
- 43) 2-daughter of a frivolous woman"
- 44) "Lie- it is an blasted lie"
- 45) "I admit, that I deserve Death, and I want to die. But before God I swear: My mother was noble and good. Her mistake was it,

that she put her faith in an unworthy"

46) "I claim for capital punishment"

47) "The counsel for the defence has got the word"

48) "Honourable judges! I take the liberty to tell the history of this young unhappy girl's sufferings-"

49) "Only 17 years old she lost her mother and was shortly afterwards appointed as a governess to the widowcountess at Graskowitz- after what was told ~~an~~ ^{an} arrogant and heartless lady-"

50) Some months later the son of the countess visited his mother-

51. -The young girl, all alone in the world, joined this young master to Grawkowitz

52)- and she, not used to kind words, believed in his vows-

53) "Do you remember the old song of the dandelion"

53a) The ~~maiden~~ ^{maiden} sighs

to the seeds of the dandelion

-You little flower, how ~~long~~ ^{many years} shall it last

before my wedding will come

One hundred seeds are left
in the flower of the dandelion

-One hundred years!

The ~~girl~~ ^{maiden} ~~sadly~~ looking upon the seeds. ~~with sorrow~~

54) Shortly afterwards he told her ~~that~~ he was ~~leaving~~ going abroad,
but he promised to marry her when he returned

55) When she realised that she was going to be a mother, she wrote letters and letters to him, but never received an answer

56) -but the young master wrote to his mother

57) (Fragment of a letter in male handwriting)

Yes, dear mother, now I have confessed the whole story to you.

You might see that she is just as guilty as I am, and I now hope that you will do everything in the right way

58) And now the noble lady was so cruel to throw the unhappy young girl out of the castle in the night-

59 - squivering for fewer and tired to death the unhappy girl ~~left~~ ^{approached} the nearest village

60) -she did not reach the village-

61) -But next morning she was found unconscious- ~~all~~ ^{be} ~~her~~ side was her dead child

62) "In those long nights I have prayed to God, that I must not be

discharged- "because I am longing for the death."

63) "Although I see that the votes are equal, and my vote ~~will~~ shall decide, I am not afraid to vote for capital punishment, because I think that it is the only one possible in this case"

63a) "+ have forfeited her life"

64) A serious task

65) "It was- the death"

66) I have decided to see my daughter and speak to her and I will ask you as my only friend to join me to her cell"

67) The two friends agree that Berger shall prepare the father's visit to the young girl!"

68) Victorine remembers the death of her mother

69) (Fragment of a letter written by a female)

but if Destiny ever should lead you to your father then tell him that I have forgiven him.

70) "Father"

71) "Now I shall go home and write a petition for mercy"

72) "Thanks God, that I live and that I am able to pay my debt"

73) A week later

74) (A letter in print)

The Ministry of Justice has authorized me to tell you that you have been promoted to president in the residence town and already are going to enter upon within four days. According to this ~~matter~~ you avoid to execute the capital punishment to the child murderer ~~Victorine~~ Lippert, whose petition for mercy has been rejected

75) The petition for mercy has been granted and when ~~you~~ it ^{is official} in a couple of days ~~is official~~, you are free."

76) (Letter in male handwriting)

I hereby report that your petition for mercy concerning the arrestant Victorine Lippert has been rejected.

Ministry of Justice. 1st. Department

O.Krause

77) "I am so glad that you come. I cannot express my feelings-"

78) "- yes, you know that I have been reprieved. Father was just here to tell me!"

79) An important consultation.

80) 4 days later.

In honour of the promotion of the president and his journey to the residence town, his colleagues in the counsel are wishing

him goodbye by a celebration at the town hall

- 81) "When you, who is an example pf all a judge's virtues in one person, are no more amongst us, your features of this relief shall ever remind us of your justice-"
- 82) "-In your work you have shown that it is the duty of the judge to act in accordance with the law, if ever his heart might break."
- 83) Coincident with the ceremony at the town hall the citizens of the town gather to ~~honour the president~~ hold a torchlight procession in the president's honour.
- 84) The watchman of the town
- 85) If you will know what time it is
Master, maiden and boy
It is the time you go to bed
Commit your soul to God
Be wise and clever
Watch light and fire
It is ten o'clock
- 86) "By request of thousands the counsel shall promote you, dear Sendlingen, honorary citizen in this town."
- 87) "The torchlight procession is nearing"
- 88) "He who has gained such a love, must be happy"
- 88a) ~~90~~ Half an hour later
- 89) ~~90~~ (Letter in male handwriting):
To his Excellency the Minister of Justice,
I hereby give in my resignation. I am sick and I ~~can~~ under
able to no circumstances ~~undertake~~ undertake any task-except my own recovery.
Yours sincerely
Karl Victor v. Sendlingen
- 90) "Oh, here you are, we have been looking for you. Your train is leaving in a quarter of an hour"
- 91) "I am deeply moved of your kindness and I never hope that my dear fellow citizens and colleagues shall think of me in another way"
- 92) Twenty minutes later
- 93) "Then drive ~~you~~ as fast as you can. We have to be ^{on} the other side of the border before dawn"
- 94) Now the black night is passing
and the day is nearing
Oh God keep those away
who want to make us ~~all~~ sad

Amelia da. Lebster 1941. v. Baby.

It is eleven o'clock

Oh pious Father

Help us all

God preserve us.

95) Next morning

96) (Letter in male handwriting)

I know that you cannot forgive me, and I do not ask you to.

Just promise one~~l~~thing. Do not give up the hope once again to consider me worthy your respect.

Forever your friend, Karl Victor

97) Three years later.

On a trip abroad the counsel Berger on board a river boat meets ~~the~~ plantation owner Weyden from Java, who has come to Europe ~~to marry~~ ^{get married}.

98) "Victorine"

99) Brigitta is finishing a monument to commemorate a friend, who died lately

100) "Tell him that I forever shall recall him with love and respect"

101) "-with respect, don't forget that, Franz"

102) And the following Sunday ~~there was~~ ^{THY} the wedding took place.

103) A belated wedding procession

104) "Will thou ~~wax~~ take this woman to be your wedded wife?"

105) The blind organist is intoning the wedding march

106) "-This afternoon you'll pack, Franz, and to-morrow ~~we~~ ^{are} we going home"

107) 2 days later.

Karl Victor, who was never accused, confesses his ~~fault~~ ⁷ to president Werner

108) "I have come to receive the punishment, which is meant for me as a criminal"

109) "What you have confessed to me, must remain a secret. If it was known, it ~~wax~~ should completely ruin the confidence in the judges"

110) "If you deny me my punishment, I shall accuse myself publicly"

111) "If you won't freely drop the case, I'll swear that we shall find your daughter and let her have her punishment"

112) "I resign. God forgive you, what you have done to me"

113) The same night the president was writing his ~~last~~ will

114) -and past the old place of the execution he walked the last mile to the ruins of his ancestors' castle-

115) When darkness is upon Earth
And the day is done
This time shall remind us
of Death's dark grave
Enlighten us gentle Jesus
every step on the way
to the place of the grave
and give us a blessed Death.

116) (A page. Non-readable. The text is ending: "Glory to God in the highest."

End.

Uddrag af tekstliste til PRÆSIDENTEN

- 1) In einem Häuschen an der Stadtgrenze verlebte Franz Victor v. Sendlingen seine letzten Tage.
- 2) (Handgeschriebener Text im Tagebuch):
-- und ich fühle, dass mein Leben nun zu Ende geht. Mein Sohn behauptet, meine Backen seien rot geworden, aber ich weiss, es sind die Todes-Rosen, die auf meine Wangen blühen. Und deshalb soll er heute wissen, was sein Vater dem Geschlecht gegenüber verbrochen hat.
- 3) Der Sohn Karl Victor
- 4) Die Ruinen der früher so stoltzen Burg der v. Sendlingen dient nun als Tummelplatz armer Leute Kinder.
- 5) Auf der Flucht
- 6) "Mein Sohn, ich habe in Elend gelebt und werde in Elend sterben. Ich beklage mich aber nicht, wenn dir nur mein Schicksal als Warnung dienen möge."
- 7) -- als ich mich über das junge Mädchen erkundigte, erfuhr ich, dass sie die Tochter des neuen Hausmeisters sei --
- 8) -- einige Tage später traf ich sie wieder --
- 9) ich lud sie zu einer Segelfahrt ein -
- 10) -- Später trafen wir uns oft heimlich. Sie hatte mich ganz verhext. --
- 11) Unser Verhältnis hatte Folgen, und sie verlangte von mir, dass ich sie heirate. Sonst werde sie zu meinem Vater gehen, schrieb sie ---
- 12) "Sonntag wird die Hochzeit sein. Auch ein Sendlingen kann leichtsinnig sein - Schurke aber nie!"
- 13) - Und am folgenden Sonntag wurde die Hochzeit gefeiert -
- 13a) "Willst Du diese Frau, die bei Dir steht, zur Ehefrau nehmen?"
- 14) "Schwöre bei dem Wappen deiner Familie, dass Du niemals ein bürgerliches Mädchen als Ehefrau nehmen wirst. Das bringt Euch kein Segen, nur Fluch - Fluch und Reue -"
- 15) "Ich habe meine letzte Pflicht erfüllt - und bin bereit --"

"LE PRESIDENT"
(No. 1737.)

1. Historique

Les trois générations:

Seigneur v. Sendlingen	Carl Meyer
Franz Victor v. Sendlingen	Elith Pio
Karl Victor v. Sendlingen	Halvard Hoff.

Maika

Jacoba Jessen.

L'action se passe vers la fin du siècle dernier.

2. Franz Victor v. Sendlingen vit ses derniers jours dans une petite maison en dehors de la ville.

3. Le fils Karl Victor.

4. Les ruines de l'ancien et magnifique château des v. Sendlingen est maintenant une place de jeux pour les enfants pauvres.

5. En fuite.

6. "Mon fils, j'ai vécu dans la misère et je mourrai dans la misère. Mais je ne me plains pas de mon sort s'il peut te servir d'avertissement."

7. - en me renseignant sur la jeune fille j'appris qu'elle était la fille du nouveau concierge -

8. -peu de jours après je la revis -

9. - je l'invitai à se promener en bateau avec moi -

10. - Depuis lors nous nous sommes vus souvent, en cachette. Elle m'avait complètement ensorcelé -

11. - Nos relations eurent des suites et elle voulait que je l'épouse. Sinon elle irait voir mon père, m'écrivit-elle -

12. "Les noces auront lieu dimanche. Un Sendlingen peut être léger mais il ne faut pas qu'il agisse en coquin!"

13. - Et le mariage eut lieu le dimanche suivant -

13.a. "Veux-tu prendre pour femme cette jeune fille qui est à côté de toi?"

14. "Jure donc sur les armes de la famille que jamais tu n'épouseras une jeune fille bourgeoise. Car il n'en résulterait rien de bien, rien que la malédiction et les regrets - "

15. "J'ai fait mon dernier devoir - je suis prêt - "

16. Première partie.

17. 30 ans plus tard.

Karl Victor v. Sendlingen, président du tribunal
Werner, vice-président
Georg Berger, avocat

Halvard Hoff.
Axel Madsen.
Axel Richard
Christensen.
Olga Raphael Linden.
Betty Kirkebye.
Hallander Hellemann.
Fanny Petersen.

Victorine Lippert
Hermine Lippert, sa mère
Franz } au service du
Brigitta } président du tribunal

18. Karl Victor v. Sendlingen, qui est le président aimé et respecté de sa ville natale, retourne chez lui après un long voyage et est accueilli à la gare par le vice-président Werner qui, pendant son absence, a rempli ses fonctions officielles.

19. Franz, le fidèle valet de chambre du président du tribunal.

20. Brigitta.

21. (JOURNAL) Le président v. Sendlingen rentre aujourd'hui d'un voyage officiel qui a duré quatre mois. Les citoyens de la ville lui souhaitent chaleureusement la bienvenue au moment de son retour à son poste auquel il a toujours donné tous ses soins conformément à la devise de la famille v. Sendlingen: "La Grandeur de la Justice est ce qu'il y a de plus sacré sur la terre."

22. "Voici la liste des détenus dont la cause est pendante devant le tribunal."

23. (LISTE.) Affaire criminelle No. 337/82 A.

Nom: Victorine Lippert.

Situation: Gouvernante.

Cause de l'arrestation: infanticide.

Observation de service: S'est avouée coupable.

Jugement:

(LES MOTS SOULIGNES SONT IMPRIMÉS, LES AUTRES SONT ECRITS A LA MAIN.)

24. (LETTRE.) et pourtant je ne te maudis pas, mais je souhaite de tout mon cœur que tu ne nous aies pas sacrifiées en vain, moi et ma fille à qui j'ai donné ton nom: Victorine.

Hermine.

25. Le lendemain matin.

26. "Il ne s'est pas couché de toute la nuit."

27. (LETTRE.) Mon cher ami,

Je viendrais te voir pour te parler de la malheureuse infanticide Victorine Lippert dont je suis le défenseur. Werner condamne en effet toujours ce genre de criminels à mort et c'est pour quoi je te demanderai de prendre le siège du juge.

Ton ami dévoué
Georg Berger.

28. Maître Berger.

29. "Je n'ose pas être juge dans cette affaire."
30. "La jeune fille qui doit être jugée demain est - est ma - fille - "
31. "Je venais de passer mon examen et fus nommé juge suppléant dans la ville de S-, où vivait mon oncle, le Comte Warnberg - "
32. "J'acceptais volontiers les invitations de mon oncle mais surtout parce que j'étais profondément amoureux de la gouvernante de sa petite fille - "
33. "Un Sendlingen peut être léger mais il ne faut pas qu'il agisse en coquin. Je veux qu'elle devienne ma femme!"
34. "N'oublie pas le serment que tu as prêté au chevet de ton père mourant!"
35. (LETTRE.) Ma bien-aimée,
Je ne puis pas t'épouser bien que je t'aime. Je ne le puis pas. Un serment que j'ai prêté à mon père m'en empêche. Essaie de m'oublier et crois-moi: un mariage entre nous ne nous porterait que du malheur à tous deux.
Ton Karl Victor.
36. "Un an plus tard je reçus cette lettre."
37. "Mon pauvre ami - et pauvre, pauvre fille - "
38. "Il faut que je parte demain pour rejoindre mon fils et je viens vous demander de me rendre le service de prendre vous-même le siège de juge dans l'affaire contre Victorine Lippert."
39. "Mon honneur de juge doit rester sans tache. De toute ma vie j'ai suivi la devise de la famille et que Dieu m'aide à continuer de même -"

2ème partie.

40. A la barre.
41. "Le procureur général a la parole!"
- 41.a.Les représentants de la presse locale.
42. "Son crime qui est visiblement prémedité révèle sa dépravation précoce - "
43. "- fille d'une femme de mœurs légères."
44. "Mensonge - mensonge infâme!"
45. "J'avoue que je mérite la mort et je suis prête à mourir. Mais devant Dieu je jure que ma mère était une femme noble et bonne. Sa seule faute était de se fier à un homme indigne."
46. "Je conclus à la peine de mort."
47. "Le défenseur a la parole!"
48. "Messieurs les Juges! Je me permettrai de vous faire le récit des souffrances de cette malheureuse jeune fille-"

49. "Déjà à l'âge de 17 ans elle a perdu sa mère et peu de temps après elle eut un poste de gouvernante chez la comtesse veuve à Graskowitz qui selon de nombreux témoignages était hautaine et sans cœur - "
50. " - Quelques mois plus tard le fils de la Comtesse vint voir sa mère - "
51. " - A partir de ce jour la jeune fille, qui était toute seule au monde, s'est liée au jeune seigneur de Graskowitz - "
52. " - et elle, qui n'était pas habituée à tant de bonté, eut confiance en ses promesses - "
53. "Te rappelles-tu la vieille chanson du pissenlit?"
- 54.a. La jeune fille soupire
en soufflant les flocons du pissenlit:
- Petite fleur dis-moi
A quand mon mariage?

Reste encore une centaine de flocons
sur la mince tige en sa main
Cent ans! La fille regarde tristement
les neigeux flocons de mauvaise augure.
54. "Peu de temps après il lui dit qu'il partait pour l'étranger mais il promit de l'épouser à son retour - "
55. " - S'étant rendu compte qu'elle allait être mère elle lui écrivait des lettres qui cependant restaient sans réponse - "
56. - Par contre le jeune seigneur écrivait à sa mère -
57. (LETTRE.) Voilà, ma chère mère, que je t'ai tout avoué. Tu comprendras qu'elle n'est en tout cas pas moins coupable que moi - et j'espère maintenant que tu arrangeras tout pour le mieux.
58. - et c'est à ce moment que la Comtesse a commis l'acte révoltant de chasser, en pleine nuit, la malheureuse jeune fille du château -
59. - tremblant de fièvre et complètement épuisée la malheureuse s'est trainée vers le village le plus proche -
60. - elle ne devait pas y arriver -
61. - Mais le lendemain matin on la trouva sans connaissance - à côté d'elle on trouva son enfant mort -
62. "Pendant ces longues nuits j'ai prié Dieu de ne pas me faire acquitter - Car je voudrais mourir."
63. "Bien que les voix de ces Messieurs soient à égalité et qu'ainsi ma voix soit décisive, je n'hésite pas à voter pour la peine de mort qui, seule, me paraît juste!"
- 63.a. " - est condamnée à mort!"

3ème partie.

64. Une lourde tâche.
65. "Ce fut - la mort!"
66. "Je me suis décidé à voir ma fille et à lui parler et je te demanderai à toi, mon seul ami, de m'accompagner à sa cellule."
67. Les deux amis décident que Berger devra informer la jeune fille de la visite de son père.
68. Victorine pense à la mort de sa mère.
69. (LETTRE.) mais si jamais tu vois ton père, dis-lui que je lui ai pardonné.
70. "Mon père!"
71. "J'écrirai aujourd'hui-même pour demander ta grâce."
72. "Dieu soit loué que je vive et que je puisse payer ma dette!"
73. Une semaine plus tard.
74. (LETTRE.) (écrite à la machine, la dernière ligne devra terminer la page:
Le Ministère de la Justice m'a autorisé à vous faire connaître que vous avez été promu Président de la Cour dans la ville de la Résidence et que vous devrez prendre charge de vos fonctions dans quatre jours. Vous éviterez ainsi de devoir faire exécuter la peine de mort de l'infanticide Victorine Lippert dont la demande de grâce a été refusée.
75. "La demande de grâce a été accordée et lorsqu'elle sera officielle dans quelques jours tu seras libre."
76. (LETTRE.) Je vous annonce que votre demande de grâce pour la condamnée Victorine Lippert a été refusée.

Ministère de la Justice, 1er Département
O. Krause.

77. "Je suis heureuse que vous soyez venu et je vous remercie de tout mon cœur - "
78. " - car vous savez sans doute que j'ai été graciée, mon père vient de m'en apporter la nouvelle!"
79. Une délibération importante.

4ème partie.

80. 4 jours plus tard.
A l'occasion de la promotion et du départ du Président v. Sendlingen pour la ville de la Résidence, ses collègues au Conseil prennent congé de lui par une petite solennité à l'hôtel de ville.

81. "Maintenant que vous nous quittez, vous qui possédez toutes les vertus d'un juge, vos traits sur ce relief nous rappelleront toujours votre justice."

82. " - Vous nous avez montré par vos actes qu'il est du devoir d'un juge d'agir selon la loi, dût son coeur s'y briser."

83. Pendant que la solennité eut lieu a l'hôtel de ville les citoyens de la ville préparaient un cortège aux flambeaux en l'honneur du Président.

84. Le gardien de la ville.

85. L'heure s'avance
patrons, filles et garçons,
Le moment est venu
d'aller se coucher.

Remettez-vous-en à Dieu.

Soyez sages et bons.

Eteignez lumière et feu.

Il est dix heures passées.

(disposition typographique comme ici).

86. "A la demande de milliers de citoyens, le Conseil vous nomme citoyen honoraire de la ville, mon cher v. Sendlingen."

87. "Le cortège aux flambeaux s'approche!"

88. "Heureux celui qui a éveillé un pareil amour!"

88.a.Une demi-heure plus tard.

89. (LETTRE.) A Son Excellence Monsieur le Ministre de la Justice.

Je me permets par la présente de solliciter mon congé.
Je suis malade et incapable de me charger de n'importe quelle tâche -
sauf ma propre guérison.

Veuillez agréer, Excellence, l'assurance de ma parfaite considération.

Carl Victor v. Sendlingen.

90.- "Tiens, vous voilà, nous vous cherchons partout. Votre train part dans un quart d'heure."

91. "Je suis profondément touché de votre amabilité et j'espère que mes chers concitoyens et collègues ne changeront jamais d'opinion sur moi."

92. Vingt minutes plus tard.

93. "Allez-y sans perdre une minute. Il faut passer la frontière avant l'aube."

94. La nuit s'enfuit,
le jour s'approche.
Que Dieu tienne à l'écart
ceux qui nous voudraient du mal.
Trois heures sonnent.
Seigneur Dieu,
aidez-nous,
couvrez-nous de Votre grâce! (disposition typographique comme ici).

95. Le lendemain matin.
96. (LETTRE.) Je sais que tu ne pourras me pardonner et je ne te le demande pas. Promets-moi seulement de ne pas perdre l'espoir de me voir un jour digne de ton respect. Adieu Georg, adieu pour toujours.
Tom ami
Karl Victor.

5ème partie.

97. Trois ans plus tard.
Pendant un voyage à l'étranger Maître Berger rencontre à bord d'un vapeur fluvial le planteur Weyden de Java venu en Europe pour se marier.
98. "Victorine!"
99. Brigitta achève un monument en mémoire d'un ami mort récemment.
100. "Dites-lui que je me souviendrai toujours de lui avec amour et avec respect - "
101. " - Avec respect, n'oublie pas ça Franz!"
102. Et le mariage eut lieu le dimanche suivant.
103. Un cortège nuptial retardé.
104. "Veux-tu prendre pour femme cette jeune fille qui est à côté de toi?"
105. L'organiste aveugle entonne la marche nuptiale.
106. "Cet après-midi tu feras nos malles Franz et demain nous rentrerons."
107. 2 jours plus tard.
Karl Victor, jusqu'ici hors de tout soupçon, avoue sa faute au Président Werner.
108. "Je viens vous demander la punition que je mérite comme criminel."
109. "Ce que vous m'avez confié doit rester un profond secret. Sinon le public perdrait tout respect pour les juges!"
110. "Si vous refusez de me punir je m'accuserai moi-même publiquement."
111. "Si vous ne consentez pas à laisser tomber la cause je vous jure que nous trouverons votre fille et que nous lui ferons subir sa peine."
112. "Je m'incline devant votre volonté. Que Dieu vous pardonne ce que vous avez fait contre moi."
113. Le soir du même jour le Président fit son testament.
114. - et passant devant la vieille colline du gibet il se rendit pour la dernière fois, d'un pas lourd, aux ruines du château de ses ancêtres.

115. Lorsque la nuit enveloppe la terre
et que le jour baisse
l'heure nous fait penser
au sombre tombeau de la mort.
Eclairez, oh, notre Jésus,
chacun de nos pas
vers le tombeau,
et accordez-nous une fin heureuse.

(disposition typographique comme ici.)

- F I N -

EL PRESIDENTE

(Novela de Karl Emil Fransos)

Carl Theodor DREYER

1.- Cuadro genealógico de Karl viktor de Sendligen:

Las tres generaciones

Señor de Sendligen: Carl Meyer

Franz viktor de Sendligen: Elith Rio

Karl viktor de sendligen: Halvard Hoff

Maika: Jacoba Jessen

La acción sucede hacia finales del siglo pasado

1.- En una pequeña casa de los alrededores de la ciudad vive sus últimos días Franz viktor de Sendligen.

2.- 3 de junio

Siento que mi vida se apaga. Mi hijo me dice que mis mejillas están rojas, pero yo sé muy bien que son las rosas de la muerte que florecen en ellas. Y por eso, hoy debe saberlo que su padre ha prohibido a su familia.

3.- El hijo, Karl viktor.

4.- Las ruinas de Sendlingen, ~~otro~~ otra orgulloso castillo, son ahora lugar de juego de los niños pobres.

5.- Huída.

6.- Hijo mío, he vivido en la pobreza y moriré en la pobreza. Pero no me quejo de mi suerte, si ella puede servirte a tí de aviso.

7.- Me informé sobre la muchacha y supe que era hija del nuevo conserje.

8.- Unos días después la encontré de nuevo.

9.- La invitó a un paseo en harca.

- 10.- Desde entonces nos vimos muchas veces a escondidas. Me tenía completamente embrujado.
- 11.- Todo esto tuvo malas consecuencias, y ella me exigió que me casara con ella. Si no lo hacía- me escribió- iría a contárselo a mi padre.
- 12.- El domingo se celebrará la boda. Un Sendligen puede obrar con ligereza. ¡Pero no se un bandido!
- 13.- Y el domingo siguiente se celebró la boda.
- 14.- ¿Quieres a esta joven, que está junto a tí, como legítima esposa?
- 15.- Jura en nombre de nuestra familia que nunca tendrás un hijo burgués de tu esposa. Pues ningún bien vendrá de ello, sólo maldición para losdos. Maldición y remordimiento.
- 16.- He cumplido mi última obligación, ya puedo morir.
- 17.- 30 años después.
- 18.- Karl Viktor de Sendligen, persona muy respetada y estimada en su ciudad natal, regresa a su hogar tras un largo viaje y es recibido en la estación por el vicepresidente Werner, que había ocupado su puesto entretanto.
- 19.- Franz, el más leal servidor del presidente.
- 20.- Brigitte.
- 21.- El presidente regresa hoy de su viaje oficial de cuatro meses. Sus conciudadanos quieren desearte una sincera bienvenida al cargo que ha mantenido constantemente la divisa de la familia de Sendligen: "El derecho es lo más santo de la tierra".
- 22.- Esta es la lista de presos cuyas causas van a ser juzgadas.
- 23.- Causa criminal nº 337/82 A
- Nombre - Victorine Lippert
- Profesión - Institutriz
- Detenida por - Infanticidio
- Observaciones - Se ha declarado culpable
- Sentencia -

24.- ... y no te maldigo, sino que deseo de todo corazón que nunca tengas que ocuparte de mí ni de mi hija, a quien, por llamarla como tú, he puesto el nombre de Victorine Hermine.

25.- No se ha acostado en toda la noche.

26.- Querido amigo,

voy a ir a verte para hablar contigo sobre la infeliz infanticida victorine Lippert, a quien voy a defender en el juicio. Werner falla siempre esa clase de delitos con la pena de muerte, y por ello quiero pedirte que juzgues tú la causa

Tu devoto amigo

Georg Berger

27.- El abogado Berger

28.- No puedo juzgar esta causa

29.- Acababa de pasar mis exámenes y trabajaba como secretario en el juzgado de la ciudad S--, que presidía mi tío, el conde Warnberg.

30.- Acepté con agrado la invitación de mi tío, porque estaba profundamente enamorado de la institutriz de su hija.

31.- Un Sendligen puede obrar con ligereza, pero no ser un bandido. Ella será mi esposa.

32.- No olvides el juramento que hiciste a tu padre antes de su muerte.

33.- Querida mía,

no puedo casarme contigo.Aunque te amo, no puedo. Un juramento que hice a mi padre me lo impide. Procura olvidarme y créeme: nuestra unión sería la ruina de ambos

Tuyo

Karl Victor

- 34.- un año después recibí esta carta.
- 35.- ¡Pobre amigo mío! ¡Pobre muchacho!
- 36.- me gustaría salir de viaje mañana para ver a mi hijo, y vengo a pedirle que me haga el favor de sustituirmé en la causa de victorine Lippert.
- 37.- Mi honor de juez debe quedar intacto. Durante toda mi vida la divisa de mi familia ha guiado mis acciones, y si os quiera que siempre sea así.
- 38.- Tiene la palabra el fiscal.
- 39.- Los representantes de la prensa local.
- 40.- Su crimen, claramente premeditado, demuestra su precoz corrupción.
- 41.- Hija de una mujer de ligeras costumbres,
- 42.- ¡Mentira, eso es una infame mentira!
- 43.- Reconozco que merezco la muerte y la acepto gustosa. Pero juro ante el tribunal de si os que mi madre fue honrada y buena. Su falta fue que puso su confianza en un miserable.
- 44.- Yo recomiendo que la acusada sea condenada a muerte.
- 45.- Tiene la palabra su abogado.
- 46.- Señores del jurado, voy a permitirme describir la ^{tristeza} historia de esta infeliz muchacha.
- 46.- Sólo tenía diecisiete años cuando perdió a su madre. Poco después consiguió el puesto de institutriz en casa de la condesa viuda de Graskowitz, mujer altanera y despiadada según muchos testimonios.
- 47.- Unos meses después, el hijo de la condesa vino a visitar a su madre.
- 48.- La muchacha, que estaba completamente sola en el mundo, se confió espontáneamente en el joven señor de Graskowitz.

49.- y, como no estaba acostumbrada a oír palabras amables,
creyó sus promesas.

50.- ¿Recuerdas la canción del diente de león?

51.- La muchacha suspira contemplando
las pequeñas semillas del diente de león:
-Pequeña flor,
¿Cuánto tiempo
queda para mi boda ?

52.- Cien semillas nuevas han brotado
en el diente de león.

- Cien años.

La muchacha mira la flor
con la pena en el corazón.

53.- Poco tiempo después, le dijeron que se marchaba al extranjero,
pero le prometía casarse con ella a su regreso.

54.- Cuando se dio cuenta de que iba a ser madre, le escribió
carta tras carta, pero no obtuvo ninguna respuesta .

55.- Por el contrario, el joven escribió a su madre.

56.- Bueno, querida madre, ya te lo he confesado todo. Sea como
sea, comprenderás que ella es tan culpable como yo. Espero que
lo arregles todo del mejor modo posible.

57.- Y la altanera señora, del modo más brutal, y en plena noche,
expulsó del castillo a la infeliz muchacha.

58.- Sacudida por la fiebre y mortalmente cansada, se arrastró
la infeliz hacia la aldea más próxima.

59.- No pudo llegar.

60.- A la mañana siguiente la encontraron inconsciente. A su
lado yacía su hijo muerto.

60.- En estas largas noches he pedido a Dios que no me declaren
inocente. Pues deseo morir.

- 61.- Aunque sé que los votos están empatados, y que por tanto es el mío el que decide, no dudo en votar por la pena de muerte,
- 62.- porque creo que es lo único justo.
- 63.- Un pesado deber.
- 64.- La sentencia es la muerte.
- 65.- He decidido ver a mi hija y hablar con ella, y te pido a tí, que eres mi único amigo, que me lleves a su celda.
- 66.- Victorine recuerda la muerte de su madre.
- 67.- pero si alguna vez el destino te reúne con tu padre, dile que le he perdonado.
- 68.- ¡Padre!
- 69.- Me voy a casa. Esta tarde escribiré una petición de indulto.
- 70.- Quiera Dios que vive para pagar mi deuda.
- 71.- Una semana después.
- 72.- El ministerio de Justicia me autoriza a comunicarle que ha sido usted ascendido a presidente de su ciudad de residencia y que debe tomar el cargo en el plazo de cuatro días. No tiene usted, pues, que encargarse de la ejecución de la infanticida Victorine Lippert, cuya petición de gracia ha sido denegada.
- 73.- La petición de gracia ha sido aceptada; cuando dentro de unos días, se dé a conocer oficialmente, quedarás en libertad.
- 73.- Por la presente se le comunica que su petición de gracia en favor de la detenida Victorine Lippert ha sido denegada.

Ministerio de Justicia

1er departamento

O. Krause

- 74.- Me alegra que haya venido, así puedo agradecerle de corazón lo que ha hecho por mí.
- 75.- Si, como usted sabe bien, he sido indultada. Mi padre acaba de venir a contármelo.
- 76.- Una deliberación importante.

77.- 4 días después.

Con ocasión del nombramiento como presidente de Karl Victor de Sendlingen y de su marcha a la ciudad residencia, sus colegas le ofrecen una solemne despedida en el ayuntamiento.

78.- Ahora que no le tendremos más entre nosotros, a usted que es ejemplo de todas las virtudes de un juez, vamos a recordar constantemente su sentido de la justicia.

79.- Ustedes saben muy bien que el deber de un juez es obrar de acuerdo con la ley, aunque su corazón se desgarre por ello.

80. - Al mismo tiempo, la gente del pueblo se reúne para celebrar un desfile de antorchas en honor del presidente.

81.- El vigilante.

82.- Si queréis saber la hora,

padres, muchachas, muchachos,
os diré que es la hora
de irse a la cama.

Encomendaros al Señor,
sed buenos y prudentes,
cuidad la luz y el fuego,
el reloj ha dado las diez.

83.- Atendiendo a miles de peticiones, le nombramos, querido de Sendlingen, ciudadano de honor de esta ciudad.

83.- ¡El desfile se acerca!

84.- Una persona que halla tanto cariño tiene que sentirse muy feliz.

85.- Media hora más tarde.

A su Excelencia

El Ministro de Justicia.

Quiero con la presente solicitarle un permiso.

Estoy enfermo y, obligado por ciertas circunstancias, querría ocuparme de algunas problemas, entre ellos de mi salud.

Saludo a su Excelencia

Respetuosamente Karl Victor de Sendlingen

- 94.- Dile que siempre le recordaré con cariño y con respeto.
- 95.- Con respeto, Franz, no lo olvides.
- 96.- Y el domingo siguiente se celebró la boda.
- 97.- La comitiva nupcial llega con retraso.
- 98.- ¿Quieres a esta joven como legítima esposa?
- 99.- El organista ciego entona la marcha nupcial.
- 100.- Esta tarde sin falta preparas las maletas, Franz, y mañana volvemos a casa.
- 101.- 2 días después.
- 102.- Karl Victor, sobre quien no ha recaído la mínima sospecha, confiesa su delito al presidente Werner.
- 102.- He venido a pedirle la pena que merezco.
- 103.- Lo que me ha contado usted, debe quedar en absoluto secreto. Si se llegara a saber, se perdería todo el respeto a la profesión de juez.
- 104.- Si usted no me castiga, me acusaré yo mismo en público.
- 105.- Si no olvida el asunto, le juro que buscaremos a su hija y le haremos pagar su castigo.
- 106.- Me inclino ante su voluntad. Dios le perdone lo que me hace.
- 107.- Esa misma tarde escribió el presidente su última voluntad.
- 108.- y dio un último, lento paseo a las ruinas del castillo de sus antepasados.
- 109.- Cuando la oscuridad ciega la tierra
y el día se acaba,
es tiempo de recordar
la oscura tumba.
Luminosos,
Oyentes, dulce Jesús,
en cada uno de nuestros pasos
hacia la tumba
y danos una feliz muerte.

86.- ¡Ah, está usted aquí! Le hemos buscado por todas partes.

El desfile pasará dentro de un cuarto de hora.

87.- Me siento profundamente conmovido por su amistad, y espero que mis queridos conciudadanos y colegas no me olviden nunca.

87.- 20 minutos después.

88.- Corre todo lo que permitan las riendas. Debemos pasar la frontera antes de que amanezca.

89.- La noche negra se va

y el día se acerca.

¡Dios mantenga alejados

a los que nos atormentan!

El reloj ha dado las tres.

¡Oh, padre nuestro,

ven en nuestra ayuda,

danos tu gracia!

90.- A la mañana siguiente.

91.- Sé que no podrás perdonarme, y no te pido que lo hagas.

Prométeme sólo una cosa. Renuncia a toda esperanza de verme un ^{el resto} día digno de nuevo de tu ~~estima~~. Adiós, Georg.

Adiós para siempre

Tu amigo

Karl Victor.

92.- Tres años después. En un viaje al extranjero, conoce el abogado Berger, en un viaje en vapor, al plantador Weyden de Java, que viene a Europa para casarse.

92.- ¡Victorine!

93.- Brigitte da la última mano al monumento a un amigo recientemente fallecido.